

 dnevi
poezije
in vina

© BELETRINA, 2018. VSE PRAVICE PRIDRŽANE.

Brez predhodnega pisnega dovoljenja Beletrine je prepovedano reproduciranje, distribuiranje, dajanje v najem, javna priobčitev, predelava ali druga uporaba tega avtorskega dela ali njegovih delov v kakršnemkoli obsegu ali postopku, vključno s fotokopiranjem, tiskanjem, javnim interaktivnim dostopom ali shranitvijo v elektronski obliki.

Prva ustanoviteljica Študentske založbe, predhodnice zavoda Beletrina, je Študentska organizacija Univerze v Ljubljani.

Pernilla Berglund TUKAJ BOVA ZAČELA

Prevod
Mita Gustinčič Pahor

Izvršna urednica
Živa Borak

Lektura
Nanika Holz

Prelom
Jana Kuharič

Tehnični urednik
Marko Hercog

Izdajatelj
Beletrina
Kersnikova 4, 1000 Ljubljana
www.zalozba.org

Za založbo
Mitja Čander

Naklada: 400 izvodov

Ljubljana 2018

Vse informacije o knjigah Beletrine dobite na spletnem naslovu:

WWW.BELETRINA.SI

ISBN 978-961-284-445-5

Pernilla Berglund
TUKAJ BOVA ZAČELA

v slovenski jezik prevedla Mita Gustinčič Pahor

***

Se dig över fjället, en led att följa, rastplatser,
snöfläckarna som inte smälter under sommaren.
Fjällbjörkarna är startlinjen, höjden, bestigningen av
är sträckan. Målet dit du tänkt dig. Men efter varje
krön (*fjälltoppen*) är ett nytt (*fjälltoppen*). Det du ser
från höjden, ett böljande täcke, fjället. Det breder
ut sig.

***

det finns bara här

***

Poglej se čez goro, pot, ki ji slediš, počivališča,
zaplate snega, ki poleti ne skopnijo.
Puhaste breze so štartna črta, višina, vzpon
je razdalja. Cilj, ki si si ga zadal. A po vsakem
grebenu (*vrhu*) je nov (*vrh*). To, kar vidiš
z višine, valujoča odeja, gora. Širi se.

***

samo tukaj je

***

See yourself over the mountain, a trail to follow,
rest areas,
blotches of snow that do not melt in the summer.
The downy birches are the starting line, the
elevation, the ascent
the distance. The place where you were heading.
But after every
crest (*summit*) there is a new (*summit*). What you see
from that height, a billowing quilt, the mountain. It
unfolds.

***

It is only here

***

En morgon, marken närmast trädet. Det är här vi
börjar. Linjerna, hur det kan vara längs med. Jag
väljer
dig och att mena samma sak. Inte som att lova, bara
det självklara. Barken, jag vilar min hand mot dig, din
hud. Jag står dig närmare här.

***

Inför dig; som jag skulle vilja vara, rak helt igenom.
Allt jag lämnat osagt, att jag måste släppa.
Om jag
visar mig, mina mönster, jag dömer mig. Jag kan
inte
ställa mot dig, mina val.

***

Nekega jutra, tla, ki so najbližja drevesu. Tukaj
bova
začela. Linije, kako je možno biti vzdolž. Izberem
tebe in pomeniti isto. Ne kot pri obljubi, le tisto
samoumevno. Lubje, z roko počivam na tebi, tvoji
koži. Tukaj sem ti bližje.

***

Pred tabo; taka kot bi si želela biti, popolnoma
neposredna.
Vse, kar sem pustila neizrečeno, da moram
pozabiti. Če
se pokažem, svoje vzorce, se obsodim. Svojih
odločitev
ne morem postaviti proti tebi.

***

A morning, the ground closest to the tree. It is here we
begin. The lines, how it can be along side. I choose
you and to mean the same thing. Not like
promising, just
the evident. The bark, I rest my hand on you, your
skin. I am closer to you here.

***

For you; as I would like to be, clear through and
through.
All that I have left unsaid, that I have to let
go. If I
show myself, my patterns, I condemn myself. I
cannot
use my choices against you.

***

Som jag känner dig nu, träden som ett *ja* längs älven.
Solen i vattnet, det är mer i rörelsen, strömmarna.

När
jag tänker, jag är allt i känslan. Dalgången, älvens
väg
neråt. Det finns bara här, mitt sätt till dig.

***

Du letar mitt enkla, det som inte tar plats. Solljuset
när det väcker dig på morgonen, du kan aldrig veta
annars.

***

Kot te čutim zdaj, drevesa kot *ja* vzdolž reke.
Sonce v vodi, več je v gibanju, tokovih. Ko
razmišljam, sem v občutku vse. Soteska, pot reke
navzdol. Samo tukaj je moja pot do tebe.

***

Iščeš mojo preprostost, tisto, kar si ne vzame
prostora. Sončna svetloba,
ko te zjutraj zbudi, drugače ne moreš
vedeti.

***

As I feel you now, the trees like a *yes* along the
riverside.
The sun in the water, it is more in the movement,
the currents. When
I think, I am everything in the feeling. The long
valley, the river's way
downwards. It is only here, my way to you.

***

You search for the simple of me, what does not
take space. The sunlight
when it awakens you in the morning, you can never
know
otherwise.

***

Du anar inte hur det kommer till dig. Det är vägarna som färdas. Du har ingen handling, det är ett förändring framåt. Platsen omkring dig, på väg att lossna.

***

din plats ska vara en ny

***

Ne veš, kako pride k tebi. Poti so tiste,
ki potujejo. Ti nimaš dogajanja, to je premikanje
naprej. Prostor okrog tebe, ki se bo zdaj zdaj
odlepil.

***

twoje mesto bo novo

***

You have no idea how it comes to you. It is the
roads
that travel. You have no plot, it is a shoving
forward. The place around you, about to come
unstuck.

***

your place shall be a new one

***

Annars är vi ett fast, in i augusti, dagarna blir annorlunda. Det kvalmiga i länet. Räds du det som du inte kan ta i, jag ser hur det skrämmer. Du ska inte ta det till dig som en sanning. Jag lär om.

***

Under en dag, vi är flera år. Jag säger dig och lovar, vi är nu. Är vi mindre när vi är tillsammans? Vi blir andra ensamma. Det rusar förbi, om jag kan hinna
mig
själv samtidigt. Det jag kan säga om mig själv får
inte
ta slut.

***

Drugače sva trdnost, v avgust, dnevi
se spreminjajo. Zadušljivost v okrožju. Te je strah
tistega,
kar je neoprijemljivo, vidim, kako te to straši.
Ne sprejmi tega kot resnico. Jaz
se ponovno učim.

***

V enem dnevu sva midva več let. Rečem ti in prisegam,
midva sva zdaj. Ali sva manjša, ko sva skupaj? Ko
sva sama,
postaneva nekdo drug. Drvi mimo, če hkrati dohitim
tudi samo sebe. To, kar lahko povem o sebi, se ne sme
končati.

***

Otherwise we are firm, into August, the days become
different. The stifling in the county. Do you fear
what you cannot grasp hold of, I can see how it
frightens you.
You should not take it as a truth. I
re-learn.

***

Over one day, we are several years. I say to you and
promise,
we are now. Are we less when we are together? We
become
others when we are alone. It rushes past, if I can
reach my
self too. What I can say about myself must not
come to an end.

***

En osökt plats, jag ser dig aldrig här. Under grenverket, en andra andning. Barren som täcker marken, trädets torra stam. Du väljer dina sidor, en trygghet att inte ändra. Jag ser ut över, du har ingenstans.

***

Jag följer älven uppströms, så går jag in i det. Jag har min hållenhets, en plats att komma över. Blåser upp i grenarna; min inställning.

***

Samoumeven kraj, tebe nikoli ne vidim tukaj. Pod
vejevjem, drugo dihanje. Igllice, ki prekrivajo
tla, suh drevesni hlod. Ti izbiraš svoje strani,
varnost v nespreminjanju. Gledam čez, ti imaš
nikjer.

***

Sledim reki navzgor, tako grem vanjo. Imam
svojo omejitev, kraj, kjer jo lahko prečkam. Pihnem
gor
v veje; moj pogled.

***

An un-sought place, I never see you here. Under
the branches, a second wind. The pine needles that
cover
the ground, the tree's dry trunk. You choose the
sides of you,
a safety not to change. I survey, you have
nowhere.

***

I follow the river upstream, it is how I go into it. I
have
my containment, a place to cross over. It is windy
up
in the branches; my attitude.

***

Att aldrig vara den första, jag vill att alla andra ska gå.

Här är ingen plats. Jag tänker alltid som nu, men att säga vid rätt tillfälle. Jag övar. Din plats ska vara en ny.

***

Om min verklighet kan tydas, så tala inte om mig. Jag vill inte förutsäga, jag vill vara händelsen. Så länge jag räcker till och sedan tillbaka.

***

Nikoli biti prvi, hočem, da vsi drugi odidejo.
Tukaj ni nobeno mesto. Vedno razmišljam kot zdaj,
toda
izreči v pravem trenutku. Vadim. Tvoje mesto bo
novo.

***

Če je moja resničnost mogoče razložiti, ne govôri o
meni.
Nočem napovedovati, hočem biti dogodek. Dokler
dosežem, in nazaj.

***

To never be the first, I want everyone else to leave.
Here is no place. I always think like this, but to
speak at the right moment. I practise. Your place
shall be a new one.

***

If my reality can be interpreted, do no talk about
me.
I do not want to foretell, I want to be the
occurrence. As long as
I can extend and then return.

***

Du är inte ensam att upptäcka. Där träden har öppnat, myren, tuvor, det gula i luften. Ljuset talar så mycket. Vi gäller inte här, det är som en lättnad. Att vänta tills jag inte längre behöver.

***

Jag måste ett nästa, marken när det blir varmare, tinad. Jag *talar* om det, om jag gör ett avstånd för sakens skull, en tid. Jag söker där isarna gått; en anledning att vänta.

***

Nisi sam pri odkrivanju. Kjer so se drevesa odprla, barje, šopi trave, rumenkast zrak. Svetloba toliko govori. Tukaj ne veljava, to je kot olajšanje. Čakam, dokler mi ni več treba.

***

Moram naslednje, ko se otopli, tla odtaljena. *Govorim* o tem, če naredim razdaljo zavoljo stvari, nekega časa. Iščem tam, kjer se je stalil led; razlog za čakanje.

***

You are not alone in finding out. Where the trees have opened up, the marshes, tussocks, the sallow in the air. The light speaks so much. We are not valid here, it is like a sense of relief. To wait until I no longer need to.

***

I need a next, the ground when it gets warmer, thawed. I *speaks* about it, if I make a distance for the sake of it, a time. I search where the ice has gone; a reason to wait.

***

du minns aldrig platsen längre än så här;

***

precis där jag händer

***

nikoli si ne zapomniš kraja, dlje od tega;

***

natanko tam, kjer se zgodim jaz

***

you never remember the place any longer than this;

***

precisely where I happen

***

En sida av mig som jag borde vågat, jag talar om en
lättnad, en ensamhet. Vad är det här att visa, det
finns
inte. Om det som är meningen *med* kan jag inget
veta.
Det rör sig utanför

***

Där solen har gått längs fönsterbrädet, insyn som
lämnat kvar förväntan om. Jag *borde*, det är
enkelt, bara ett stenkast ifrån. Jag lämnar ett helt
försvar i mitt ställe. Att våga erkänna på väg
hem.

***

Ena stran mene, ki bi si jo morala upati, govorim o
občutku olajšanja, o samoti. Kaj je smisel kazanja,
to ne
obstaja. O tem, kaj je pomen, ne vem nič.
To je onkraj

***

Kjer je šlo sonce vzdolž okenske police, spoznanje,
ki
je za sabo pustilo pričakovanje. *Morala bi*, to je
preprosto, samo lučaj daleč. Na svojem mestu
pustim celo obrambo. Upati si priznati na poti
domov.

***

A side of me I ought to have dared, I am talking
about a
sense of relief, a solitude. What is the point of
showing this, it
does not exist. I cannot know anything about the
meaning *of*.
That is something beyond

***

Where the sun has travelled along the window sill,
its intrusion
that has left anticipation *of*. I *ought to*, it is
easy, just a stone's throw away. I leave a whole
defence in my place. To dare to admit on the
way home.

***

Jag ska låta det tänkta vara. Jag ser det inte som
det är,
en betydelse av. Du talar inte *till* mig, det är hur jag
känner. Jag grumlar älven, stänger dammen och
torrlägger. Dalgången, en urgrävd ränna, klipphöllar,
laxtrappan. Jag lämnar det stilla och utan det ständiga
dånnet, vattenmassorna, utan rörelse.

***

Jag måste stanna   precis där jag händer, nära
bebyggelsen. Hägna området, skym inte solen, den
väcker mig. Jag behöver höra det; du begär mig
högre,
kan du ge mig den utvägen? Jag ändrar ingenting
den här gången.

***

To, kar je bilo mišljeno, bom pustila pri miru. Tega
ne vidim, kakršno je,
kot en pomen nečesa. Ti ne govoriš *meni*, tako jaz
čutim. Kalim reko, zaprem jez in
izsušim. Rečna dolina, izkopen kanal, pečine,
steza za losose. Pustim jih v tišini in brez
neprestanega
hrumenja, vodnih mas, brez gibanja.

***

Moram se ustaviti prav tam, kjer se zgodim, poleg
naselja. Ogradi območje, ne zakrij sonca, to me
zbuja. To moram slišati; ti me hočeš više,
mi lahko daš ta izhod? Tokrat
ne spremenim ničesar.

***

I will leave my thinking be. I do not see it as it is,
a meaning of. You do not speak *to me*, it is how I
feel. I muddy the river, close the dam and
dry up. The long valley, a dug-out channel, flat cliffs,
the salmon ladder. I leave it quiet and without the
constant
roar, the water masses, without motion.

***

I must stop precisely where I happen, close
to human settlement. Fence the area, not obstruct
the sun, it
wakes me. I need to hear it; you require me higher,
can you give me that way out? I change nothing
this time.

***

Jag kan vara i det, ensam med mig själv. Väggarna är bara det som syns, staketet. Om jag inte frågar varför jag är här, skyndar mig, du får inte komma till mig nu.
Jag måste låta det hållas. En plats jag annars inte kan lära mig.

***

upptrampad

***

Lahko sem v tem, sama s seboj. Tisto, kar se vidi,
so samo zidovi, ograje. Če ne vprašam, zakaj
sem tukaj, pohitim, zdaj ne smeš priti k meni.
Pustiti moram, da se nadaljuje. Kraj, ki se ga sicer
ne morem
naučiti.

***

uhojen

***

I can be in it, alone with myself. The walls are
only what is visible, the fences. If I do not ask why
I am here, make haste, you are not allowed to come
to me now.
I must let it go on. A place I cannot
learn otherwise.

***

beaten

***

Rakt in, en sträcka genom skogen, passera
stammarna.

Förbi, inte avvika. Att gå rakt norrut eller bara gå.

***

Jag samlar det gröna efter dig, ormbunkarnas starka
bland det orangegula. Den våta marken, en mättnad
i lövhögarna. Jag följer en upptrampad stig genom
utblommade, avfärgade, mäter bladen, växterna

***

Naravnost noter, po poti skozi gozd, mimo debel.
Mimo, brez zavijanja. Hoditi naravnost proti
severu ali samo hoditi.

***

Za tabo zbiram zelenje, moč praprotnic
med oranžno rumenim. Mokra tla, nasičenost
v kupih listja. Grem po uhojeni poti skozi
odcvetelo, zbledelo, merim listje, rastline

***

Straight in, a distance through the forest, pass the
trunks.
Pass by, not turn aside. To walk straight north or
just walk.

***

I gather the green after you, the ferns' strong
among the orange-yellow. The moist ground, a
saturation
in the piles of leaves. I follow a beaten track
through
what has ceased flowering, faded, measure the
leaves, the plants

***

Vi tar oss längre in, det mörka, gå, skägglav, tallar.
Älven blänker ända in hit. Jag kan inte kalla mig
tillbaka. Du som vänder hem.

***

jag blir i känslan

***

Greva globlje noter, tema, hodi, lišaj bradovec,
borovci.

Reka se sveti vse do sem noter. Ne morem se
poklicati
nazaj. Ti se obrneš nazaj proti domu.

***

v občutku postanem

***

We take ourselves further in, the dark, go, beard
lichen, pine trees.

The river glitters all the way in here. I cannot call
myself
back. You who turns to go home.

***

I become in the feeling

***

jag är inte känslan

***

Det måste gå att vänta, tillslut.

***

en fastnad

***

jaz nisem občutek

***

I am not the feeling

***

Čakanje mora biti možno, končno.

***

It must be possible to wait, at last.

***

obtičati

***

A stuck

***

En längre avsaknad av oss, gråblå moln, höstlika åkrarna. Om jag kan uppleva ändå, dit vi inte går.

***

Jag letar mig marken, vallmon i backkrönet upp
mot
huset, den steniga jorden de växer i. I höst, kom allt
som är menat. Jag vill mig dit. Det första mot
marken
när det fryser, snön. Jag vill veta vad jag gör till
orsaken.

***

Daljša odsotnost naju, sivomodri oblaki, jesenska polja. Če lahko vseeno izkusim, kamor ne greva.

***

Iščem si zemljo, mak na vzpetini do hiše, kamnita zemlja, v kateri raste. Jeseni naj pride vse, kar je mišljeno. Hočem tja. Prvo, kar pride k tlom, ko zmrzuje, sneg. Hočem vedeti, kaj počnem vzroku.

***

A longer absence of us, grey-blue clouds, the autumnal fields. If I can experience anyway, where we do not go.

***

I search for the ground, poppies on the brow of the hill up towards the house, the stony ground they grow in. In the autumn, come everything as intended. I will myself there. The first on the ground when it freezes, the snow. I want to know what I make the cause.

***

Hur jag än låter mig, jag får inte hända igen. Det ska alltid vara ett nytt. Men att vi är det vi kan veta. En vinter om året, det är sällan något annat än som i fjol.

Träden reser sig i en brant backe uppåt, grenarna vita och tyngden. Jag gör aldrig ett försök att ta mig in dit.

***

Över skogen är ett ljus, himlen öppen utan solen som aldrig går över trädtopparna den här årstiden. Ett skoterspår kommer ut ur skogen och fortsätter på andra sidan vägen. Spår efter renar i snön. De korta dagarna, *det går att välja varje gång*

***

Naj si še tako dovolim, se ne smem spet zgoditi.
Vedno
mora biti nov. Ampak to, da sva, je, kar lahko
veva. Eno
zimo na leto, redko je kaj drugače kot lani.
Drevesa se dvigajo na strmi vzpetini, bele veje
in teža. Ne poskušam se spraviti tja noter.

***

Nad gozdom je svetloba, nebo odprto, brez sonca,
ki nikoli ne seže čez drevesne vrhove v tem letnem
času.
Iz gozda gredo sledi motornih sani in se nadaljujejo
na drugo stran ceste. V snegu sledi severnih jelenov.
Kratki dnevi, *vsakič lahko izbereš*.

***

No matter how I let myself, I must not happen
again. It must
always be a new. But that we are what we can
know. One
winter per year, it is rarely anything more than it
was the previous year.
The trees stand up on a steep upward slope, their
branches white
and the heaviness. I will never attempt to take
myself in there.

***

Over the forest is a light, the heavens are open
without the sun
that never reaches above the treetops this time of year.
A snow scooter track emerges from the forest and
continues
on the other side of the road. Tracks of reindeer in
the snow. The
short days, *you can choose every time*

***

Om inte det bestämda fanns. Att inte ta till sig, hur
det blåser i björkarna, hårdare, lägger snön i drivor,

***

Vilan, där du närmast når mig. Och ändå inte mer
än
ett utrymme. Inlandet, ett steg av vägen,
ingenting
där jag varit. Du tilltar i mig, närmare ändå.

***

Če določeno ne bi obstajalo. Ne sprejeti, kako
piha med brezami, močnejše, spiha sneg v zamete,

***

Počitek, kjer me najbližje dosežeš. In kljub vsemu ne
več kot
nek prostor. Notranjost dežele, korak stran od
ceste, nič od tistega,
kjer sem bila. Ti naraščaš v meni, bliže kljub vsemu.

***

If only the determined did not exist. Not taking on
board, how
the wind blows in the birch trees, harder, compacts
the snow in drifts,

***

Rest, where you closest reach me. And still not
more than
a space. The hinterland, one step off the road,
nothing
where I have been. You are increasing in me, closer
still.

translated by Katherine Stuart

***

Vägen liknar vägen, det stora vattnet till vänster
och bergsavsatserna
högt på höger sida. Vägarna är lika mycket
varandra som jag
skiljer mig åt.

***

Historien går bredvid, vi har gått bredvid dig. Om
du sett oss
förbi det vi sagt, förkortningen av tiden, precis som
jag kunde varit
en annan. Det går att ta i nu. Jag ska sörja mig en
plats.

***

Cesta je podobna cesti, velika voda na levi in
gorske police
visoko na desni. Ceste so si tako podobne, kot se
jaz razlikujem.

***

Zgodovina hodi poleg naju, midva hodiva poleg
tebe. Če si naju videla
mimo tistega, kar sva rekla, krajšanje časa, prav
tako kot bi jaz lahko bila
nekdo drug. Zdaj je otipljivo. Prižalovala si bom
mesto.

***

The road looks like the road, the big waters to the
left and the mountain shelves
high on the right. The roads are as alike as I
differ.

***

History walks beside us, we have walked beside
you. If you could have seen us
beyond what we said, the shortening of time, just
as I could have been
another. It is tangible now. I shall mourn myself a
place.

***

Här är vi hemma eller är upplevelsen en gräns mot
verkligheten.
Den plats jag talar utifrån måste jag hela tiden inta.
Om vi sa oss ifrån,
en tydlighet som kunde gälla. Här vore vi säkra.

***

Att meddela sig för att undvika. Jag lånar skor ur
förrådet, talar
i backen, att fälla skog som att döma. Jag går från
din möjlighet, vänder
mossan och grenarna vi samlar från marken, sly
som röjts. Tätheten
var i vägen, varje gång vi besöker, nu växer trappen
igen. Jag tilltalas
under de nedfallna.

***

Tukaj sva doma ali pa je ta izkušnja meja z
resničnostjo.
Mesto, s katerega govorim, moram vsakič znova
zavzeti. Če bi se z oporekanjem oddaljila,
jasnost, ki bi lahko obveljala. Tukaj bi bila varna.

***

Sporočati, zato da bi se izognil. Iz shrambe si
sposodim čevlje, govorim
na hribu, sekanje gozda kot obsodba. Grem od
tvoje možnosti, obračam
mah in veje, ki jih pobereva s tal, podrast, ki sva jo
odstranila. Gostota
nama je bila na poti, vsakič ko obiščeva, zdaj se
stopnišče spet zarašča. Ogovorijo me
pod posekanimi.

***

Here we are at home or the experience is a limit
towards reality.
The position I speak from I must always seize. If we
told ourselves against,
a clarity that could be. Here we would be safe.

***

To communicate in order to avoid. I borrow shoes
from the storage, speaking
on the hill, to fell wood like judgement. I walk
from your opportunity, turning
the moss and the branches we collect from the
ground, brush that has been cleared. Density
was in our way, every time we visit, now the
stairway is overgrowing. I am spoken to
beneath the downed.

***

Om vi är tillräckliga i språket, att det alltid handlar
om talet.

Vi blir i rösten eller det som kan bli en styrka. Hur
kan jag veta
när jag sammanfaller med mig själv. Ryggen av
bark är också
dess framsida.

***

Du talar om att avverka, från Fälla och nedöver,
ber om hjälp med
återväxten. Skriften ärrar marken, vi ska inte längre
känna igen oss.
Det första bladet i boken som har lossnat och hela
tiden faller ur.

***

Če smo dovolj dobri v jeziku, da gre vedno za
govor.
Nastajamo v glasu ali to, kar lahko postane naša
močna plat. Kako naj vem,
kdaj se skladam sama s seboj. Zadnja stran lubja je
tudi
njegova sprednja.

***

Govoriš o poseku, od Poseka navzdol, prosiš za
pomoč pri
pogozdovanju. Zapis pusti na tleh brazgotine, ne
bova se več prepoznala.
Prvi list v knjigi, ki se je odtrgal in ves čas pada
ven.

***

If we are sufficient in language, that it is always
about speech.
We reside in the voice or what could become a
strength. How can I know
when I coincide with myself. The bark back of
the tree is also
its front.

***

You speak of cutting wood, from Felling
downwards, ask for help with
the regrowth. The writing scars the ground, we
shall no longer recognize ourselves.
The first page in the book that has come off and
keeps falling out.

***

Vid avverkningsplatsen, vi körde dit för att se

När det är tid för höst, när alla drar ut i skogen

Fäller djuren och faller ner på plats

Användningen av alla dina uttryck

Platsen som en ursäkt för bristen

***

Na kraju poseka, odpeljala sva se tja, da bi videla

Ko je čas za jesen, ko gredo vsi v gozd

Podirajo živali in padajo na svoja mesta

Uporaba vseh tvojih izrazov

Kraj kot izgovor za pomanjkanje

***

At the clearing grounds, we drove there to see

When it is time for fall, when everybody leaves into
the woods

Felling the animals and falling into place

The use of all your expressions

The place as an excuse for the absence

translated by Mikael Berglund

Innehåll

<i>Se dig över fjället, en led att följa</i>	4
<i>En morgon, marken närmast trädet</i>	6
<i>Som jag känner dig nu, träden som ett ja längs älven din plats ska vara en ny</i>	8 10
<i>Under en dag, vi är flera år. Jag säger dig och lovar</i>	12
<i>En osökt plats, jag ser dig aldrig här</i>	14
<i>Att aldrig vara den första, jag vill att alla andra ska gå</i>	16
<i>Du är inte ensam att upptäcka</i>	18
<i>du minns aldrig platsen längre än så här</i>	20
<i>En sida av mig som jag borde vågat</i>	22
<i>Jag ska låta det tänkta vara</i>	24
<i>Jag kan vara i det, ensam med mig själv</i>	26
<i>Rakt in, en sträcka genom skogen, passera stammarna</i>	28
<i>Vi tar oss längre in, det mörka, gå, skägglav, tallar jag är inte känslan</i>	30 32
<i>En längre avsaknad av oss, gråblå moln</i>	34
<i>Hur jag än låter mig, jag får inte hända igen</i>	36
<i>Om inte det bestämda fanns</i>	38
<i>Vägen liknar vägen</i>	40
<i>Här är vi hemma eller är upplevelsen en gräns mot</i>	42
<i>Om vi är tillräckliga i språket, att det alltid handlar om talet</i>	44
<i>Vid avverkningsplatsen, vi körde dit för att se</i>	46

Vsebina

<i>Poglej se čez goro, pot, ki ji slediš, počivališča</i>	5
<i>Nekega jutra, tla, ki so najbližja drevesu</i>	7
<i>Kot te čutim zdaj, drevesa kot ja vzdolž reke</i>	9
<i>Ne veš, kako pride k tebi. Poti so tiste</i>	11
<i>Drugače sva trdnost, v avgust, dnevi</i>	13
<i>Samoumeven kraj, tebe nikoli ne vidim tukaj</i>	15
<i>Nikoli biti prvi, hočem, da vsi drugi odidejo</i>	17
<i>Nisi sam pri odkrivanju</i>	19
<i>nikoli si ne zapomniš kraja, dlje od tega</i>	21
<i>Ena stran mene, ki bi si jo morala upati</i>	23
<i>To, kar je bilo mišljeno, bom pustila pri miru</i>	25
<i>Lahko sem v tem, sama s seboj</i>	27
<i>Naravnost noter, po poti skozi gozd, mimo debel.</i>	29
<i>Greva globlje noter, tema, hôdi, lišaj bradovec, borovci.</i>	31
<i>jaz nisem občutek</i>	33
<i>Daljša odsotnost naju, sivomodri oblaki, jesenska</i>	35
<i>Naj si še tako dovolim, se ne smem spet zgoditi</i>	37
<i>Če določeno ne bi obstajalo</i>	39
<i>Cesta je podobna cesti, velika voda na levi in gorske police</i>	41
<i>Tukaj sva doma ali pa je ta izkušnja meja z resničnostjo</i>	43
<i>Če smo dovolj dobri v jeziku, da gre vedno za govor.</i>	45
<i>Na kraju poseka, odpeljala sva se tja, da bi videla</i>	47

Contents

<i>See yourself over the mountain, a trail to follow, rest areas</i>	5
<i>A morning, the ground closest to the tree. It is here we</i>	7
<i>As I feel you now, the trees like a yes along the riverside.</i>	9
<i>You have no idea how it comes to you. It is the roads</i>	11
<i>Otherwise we are firm, into August, the days become</i>	13
<i>An un-sought place, I never see you here. Under</i>	15
<i>To never be the first, I want everyone else to leave.</i>	17
<i>You are not alone in finding out. Where the trees have</i>	19
<i>you never remember the place any longer than this;</i>	21
<i>A side of me I ought to have dared, I am talking about a</i>	23
<i>I will leave my thinking be. I do not see it as it is</i>	25
<i>I can be in it, alone with myself</i>	27
<i>Straight in, a distance through the forest, pass the trunks</i>	29
<i>We take ourselves further in, the dark, go, beard lichen</i>	31
<i>It must be possible to wait, at last.</i>	33
<i>A longer absence of us, grey-blue clouds, the autumnal</i>	35
<i>No matter how I let myself, I must not happen again</i>	37
<i>If only the determined did not exist</i>	39
<i>The road looks like the road, the big waters to the left</i>	41
<i>Here we are at home or the experience is a limit towards</i>	43
<i>If we are sufficient in language, that it is always</i>	45
<i>At the clearing grounds, we drove there to see</i>	47

Pernilla Berglund

(1982, Švedska) je študirala kreativno pisanje na Akademiji Valand v Gothenburgu in v Šoli kreativnega pisanja Biskops-Arnöj ter magistrirala iz primerjalne književnosti. Poezija iz njenega pesniškega prvenca, zbirke *Naraščanje* (*Tilltar*, 2013), raziskuje naše odnose z ljudmi okrog nas in naše iskanje lastnega mesta, tako v geografskem kot v eksistencialnem smislu. Zbirka *Naraščanje* je bila nominirana za nagrado za prvenec časopisa *Borås Tidnings* in leta 2014 prevedena v danščino. Druga pesniška zbirka Pernille Berglund, *Podiranje* (*Fälla*), je izšla leta 2015 in bila nominirana za literarno nagrado časopisa *Svenska Dagbladet*. Leta 2016 je bila prevedena v ruščino. Pernilla Berglund je od leta 2015 urednica literarne revije *Provins*, ki je leta 2016 prejela nagrado za najboljšo kulturno revijo.

(1982, Sweden) got her education at Literary Composition at Valand Academy in Gothenburg and at Biskops-Arnö Creative Writing-school and has earned a Master's Degree in Comparative Literature. The poems of her debut poetry collection *Increasing* (*Tilltar*, 2013) examine our relationship with the people who surround us, in our search for place and location, both geographically and in life. *Tilltar* got nominated for the Borås Tidnings Debut Award and the book was translated into Danish 2014. Her second collection of poetry, *Fälla* (*Felling*) was published in 2015 and got nominated for Svenska Dagbladets Literary Award. *Fälla* was translated into Russian in 2016. Since 2015 Pernilla Berglund is working as editor of the literary journal *Provins*, which was awarded as Best Cultural Journal Of The Year in 2016.